

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota kļūda faktos, aprakstot atsaucē sistēmu, acīmredzama kļūda vērtējumā, veicot šīs sistēmas analīzi, un kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un Regulas Nr. 2015/1589 1. panta a) punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota kļūda ekonomiskās priekšrocības vērtējumā un kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un Regulas Nr. 2015/1589 1. panta a) punktu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā attiecībā uz vajadzīgo selektivitāti, lai strīdīgo shēmu varētu atzīt par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta un Regulas Nr. 2015/1589 1. panta a) punkta izpratnē, un kļūda vērtējumā, analizējot strīdīgās shēmas mehānismu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā, analizējot strīdīgās shēmas īstenošanas nosacījumu pamatojumu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā, izvērtējot apgalvoto priekšrocību, kas izriet no strīdīgās shēmas, un precizitātes trūkums strīdīgās shēmas pārbaudē.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots nodokļu maksātāju tiesiskās palāvēības un tiesiskās noteiktības pārkāpums.

- ⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 11. janvāra Lēmums (ES) 2016/1699 par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija [paziņots ar dokumentu C(2015) 9837] (OV 2016, L 260, 61. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248., 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – Francija/Komisija

(Lieta T-682/16)

(2016/C 441/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji – F. Alabrune, D. Colas un D. Segoin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 12. jūlija Īstenošanas lēmumu C(2016) 4287 *final*, kas paziņots 2016. gada 13. jūlijā, ar kuru pārtrauc ikmēneša maksājumus Francijai no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.) 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpums. Šim pamatam ir divas daļas:
 - Ar pirmo daļu tiek apgalvots, ka Francijas iestādes esot varējušas pilnībā ieviest apstrīdētajā lēmumā paredzēto rīcības plānu ar skaidriem progresu rādītājiem pēc apspriešanās ar Komisiju.

— Ar otro daļu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pamats ar elementiem, kuri nebija paredzēti rīcības plānā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 24. septembrī – PL/Komisija

(Lieta T-689/16)

(2016/C 441/29)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PL (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt ĢD HR.B4 nodaļas “Karjeras un snieguma pārvaldība” vadītāja 2015. gada 22. decembra lēmumu neizpildīt Civildienesta tiesas 2015. gada 15. aprīļa spriedumu, pieņemot lēmumu, kas jau ir izpildīts pirms vairāk kā 3 gadiem, pārcelt prasītāju dienesta interesēs no Eiropas Savienības delegāciju Jordānas Rietumkrastā un Gazas joslā (Austrumjeruzaleme) uz Mobilitātes un Transporta ģenerāldirektorātu (MOVE) Briselē ar atpakaļejošu spēku no 2013. gada 1. janvāra;
- atcelt netiešo 2015. gada 20. augusta lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja lūgums, ko tas iesniedzis ar sava juriskonsulta starpniecību, tikt informētam par Komisijas veiktajiem pasākumiem Civildienesta tiesas 2015. gada 15. aprīļa sprieduma lietā F-96/13 izpildei;
- piespriest Komisijai samaksāt prasītājam summu EUR 250 000 apmērā un atlīdzināt materiālo un morālo kaitējumu, kāds tam nodarīts;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 266. pants, jo apstrīdētajos lēmumos nav ievērota Civildienesta tiesas (“Civildienesta tiesa”) 2015. gada 15. aprīļa sprieduma lietā F-96/13 lemjošā daļa attiecībā uz iemesliem, kuri ir nepieciešamais atbalsts tādā nozīmē, ka tie ir neatņemami, lai noteiktu precīzu lemjošajā daļā nospriestā nozīmi;
 - Prasītājs uzskata, ka LESD 266. pantā Komisijai ir noteikts pienākums novērst, ka tiesību akts, kas aizstāj atcelto aktu, ietver tādus pat pārkāpumus, kā tie, kas norādīti atceļošajā spriedumā, kāds ir gadījums šajā lietā.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka procedūra ir izmantota nepareizi, jo apstrīdētie lēmumi netika izpildīti pareizi, labticīgi un atbilstoši Civildienesta tiesas atceļošajam spriedumam un tie tika pieņemti tikai ar vienīgo mērķi – lai šķietami padarītu lēmumu par tiesisku, kurš, lai gan to atcēla, jau bija izpildīts pirms vairāk kā 3 gadiem.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 22.a pants.
-